

Rosmakori 6 staari

Rosmakor OÜ roosipäevadel Harjumaal Kirivallas paluti külalistel samuti ära märkida, milline roos on nende meelest kõige kaunim. Tunnustust leidis tervelt 77 sorti! Üldine suur lemmik oli samuti 'Nostalgie' nagu Hansaplantiski. Rohkelt said häält ka 'Sahara', 'Lydia', 'Nahema', 'Alexander' ja 'Sexy-Rexy'. Perekond Ojasalu roositalus peeti tänavu roosipidu üheksandat korda.

MART OJASALU

Huvitav variatsioon Rosmakori roosiast – 'Nostalgie' peaaegu valge õis.

Kõrge põõsarooši 'Sahara' kuldkollastel õitel on oranž ääris. Ilusa vormiga õied on suurtes õisikutes. Laiuval põõsal on helerohelised läikivad lehed.

Kõrgel põõsaroošil 'Lydia' on kollase südamikuga oranžikaspunased säbruliste servadega õierosetid. Õitseb külmadeni. Püstjas põõsas kasvab kuni 1,6 m kõrguseks.

Oranžikaspunane teehübriid 'Alexander'. Õied on suured, lehed tumehelised, võrsed jämedad. Põõsa kõrgus 70–80 cm.

ALGAJALE AEDNIKULE

Suvi roosipeenral

Rooside õitsemise ajal on aiakääre tihti vaja. Kuidas närbunud õisi õigesti lõigata ja mida teha veel, et roosid end suvel hästi tunneksid?

Paljudes kohtades on tulnud kosutavat vihma, muld on niiske ning võib oodata, et rooside teine õitsemislaine tuleb uhke. Kogenud roosikasvatajate näpunäiteid järgides saate sellele ise kaasa aidata.

Julge lõikus teeb ilusaks

- Kuigi kultuurroosid ei moodusta nagu kibuvitsad tõrsikuid ehk kibuvitsamarju, üritavad nad siiski pärast õitsemist viljuma hakata. Sellega tekib õitsemises seisak. Äraõitsenud õisikud tuleb sellepärast kohe ära lõigata.
- Väga oluline on lõigata õige koha pealt: lugege õie(kobara)st allapoole kolm või neli lehte ja tehke lõige viimase lehe pealt. Nii jääb lõikekoht allapoole ning sealt kasvama hakanud uued võrsed on tugevamad, pikemad (20–25 cm) ja õitsevad paremini.
- Paljud teevad sellise vea, et korjavad närbunud õied lihtsalt peoga korvi sisse või lõikavad vana õisiku ära otse selle alt. Sel juhul hakkab roos kasvutama uusi võrseid alt pookekoha juurest ja teine õitsemine viibib, sellised võrsed lähevad õiede alles augusti lõpus. Õige lõikamine kiirendab uut õitsemist.
- Paljud pargiroosid moodustavad ilusaid tõrsikuid, mis kaunistavad suve lõpus põõsaid ja mida tasub koguda C-vitamiini rikka tee valmistamiseks. Selliseid pargiroose ärge lõigake, laske põõsastel rahus viljuda.
- Pärast iga põõsa lõikamist on soovitatav kääre desinfitseerida, et võimalikud haigusetekitajad ei kanduks edasi teistele roosidele.

Kuivaga tuleb kindlasti kasta

- Vihmavaesel ajal kastke roosipõõsaid. Kord nädalas, aga siis põhjalikult: vesi peab jõudma umbes 40 cm sügavuseni mulda.
- Igale põõsale andke üks ämbritäis vett. Ärge valage seda mullale korraga, vaid järk-järgult, neljandiku ämbri kaupa, et vesi jõuaks korralikult maa sisse imbuda.

Multšige rohuniitega

- Rohuniite on suurepärane niiskust hoidev multš roosipeenrale, lagunedes annab see mulda rohkelt lämmastikku ja muid toitaineid. Aia esinduspeenral võib rohumultš muidugi silma riivata.
- Päris värsket niidet ärge peenrale laotage, see meeltab ligi teod ja nälkjad. Pange see suurde prügikotti ja lisage happesuse neutraliseerimiseks 1–2 peotäit puhast lehtpuutuhka. Varsti on teil kotis mõnusalt läbi haudunud pruun pudi. Laotage see roosipõõsa alla ja kobestage kergelt mulla sisse.

Nõgeseleotis ja roheline seep

- Nõgeseleotis on hea väetis ja peletab taimekahjustajaid. Valage värskelt purustatud kõrvenõgeste peale sooja vett (1:1) ja katke anum. Leotis on kasutusvalmis 10–14 päeva pärast. Väetamisel lahjendage seda veega vahekorras 1:10, kahjurite ja haiguste tõrjel läheb vaja kangemat kraami – 1:5.
- Jahukaste hoiab eemal vana hea roheline seep. Selle lahusega pritsides tekib aluseline keskkond, mis seeneeostele ei meeldi.
- Lehetäide vastu võiks proovida ka soolikarohu leotist. Paari pritsimise järel on soovitatav vahendit vahetada, sest taimekahjustajad võivad selle vastu immuunseks muutuda.

TARGU TALITA